

special koeien-EK dochtergroepen

Qua nieuwswaarde bleef de dochtergroepenpresentatie op het EK 2006 achter bij de editie van 2004. Dankzij nieuweling Jonk had het Europees kampioenschap toch een primeur.

Aan aandacht geen gebrek: al ruim voor aanvang van de dochtergroepenpresentatie – het eerste programmaonderdeel van de dag – zochten tal van internationale bezoekers een plek op de tribune. Op het programma stonden optredens van negen dochtergroepen gepland, precies evenveel als twee jaar geleden in Brussel. Toch haalde de demonstratie niet het niveau van twee jaar geleden. Enerzijds lag het informatieve gehalte lager door het optreden van relatief veel oudere stieren. Anderzijds werden in 2004 door zes landen een of meerdere groepen ingezonden, terwijl dit jaar slechts drie landen dochterformaties afvaardigden.

Zonder meer de meeste nieuwswaarde leverde de groep van de Duitse Jocko Besnezoon *Jonk*. Amper een maand geleden kreeg Jonk zijn eerste officiële fokwaarden. Die logen er niet om: omgerekend naar Nederlandse en Vlaamse cijfers scoort de Jocko Besnezoon – gefokt uit de Graefinkoefamilie van de familie Oosterink uit Velp – ruim 200 DPS en 109 exterieur.

De Duitse KI SRV toonde lef door nu al voor een groot internationaal publiek met een dochtergroep aan te treden. Dat verdient zonder meer lof, al kan men zich afvragen of de presentatie voor de Jonkdochters niet te vroeg kwam. Aan hoogte- en lengtemaat schortte het niet bij het gepresenteerde vijftal, dat wel de laatste ribdiepte miste. In beweging stelden de Jonkvaarzen teleur. De royaal geuierde vaarzen, beter in achter- dan in vooruier, stapten op hun rechte benen stijf door de ring, wellicht veroorzaakt door de relatief ver naar achteren geplaatste draaiers.

Eerlijk is eerlijk, tussen optredens van veteranen, met keus uit vele fokstierdochters, waren zowel Jonk als zijn Italiaanse collega

Sunday Dur Hyman Winston in het nadeel. Voor hen was de selectieruimte veel beperkter. Ook Winston kon zijn fraaie exterieurcijfers (110 totaal) niet helemaal waarmaken. Voor frame en type lukte dat prima, maar de korte, losse vooruiers van de vier proefstierdochters deden vraagtekens rijzen bij zijn hoge uierscore (109).

Van Denemarken naar Nederland

Bij de fokstieren konden Lancelot en Ramos rekenen op de meeste aandacht. De twee zijn momenteel de paradevaardjes van het Osnabrücker Herdbuch. Van Rudolpzoon *Ramos*, vooral geprezen vanwege zijn mooie scores voor uiergezondheid en duurzaamheid, zijn inmiddels al ruim vijfduizend dochters aan de melk. In Oldenburg toonde Ramos een vijftal oudmelkse ruimgebouwde dieren met een prima inhoud en sterk opgehangen uiers. Van stalgenoot *Lancelot* kalven momenteel de oudste fokstierdochters af. Ondanks deze beperkte selectieruimte presenteerde de Duitse Lukaszoon vijf degelijke, nog rauwe vaarzen met een sterke bovenbouw en mooi hellende kruisen. Het beenwerk was droog en de uiers ondiep met een prima ophangband.

Ook van Stormzoon *Strunz* is het aantal fokstierdochters van ruim duizend nog niet overdadig. GGI liet vier melktypische dochters opdraven met droog beenwerk, maar even losse vooruiers. De donkere dochters van Jurorzoon *Juote* lieten op uiergebied geen steken vallen en toonden van opzij een aantrekkelijk profiel. Veteraan *Emerald-Acr-Sa Ticket* presenteerde een bonte formatie melktypische dochters, die in skelet even teer aandeden. Roodbontliefhebbers moesten genoeg nemen met een optreden van *Faber*. De Duitse Factorzoon slaagde er zonder moeite in het publiek te bekoren dankzij dochters met mooie ribpartijen en fraai beaderde, hoog opgehangen uiers.

En de Deense representant VAR *Calano*? Uit ruim twintigduizend Deense dochters selecteerde Dansire een uniform en aantrekkelijk vijftal sterk stappende vaarzen met ondiepe uiers, inmiddels verhuisd naar de stal van Landbouwsuis in Genemuiden.

Inge van Drie

Duitse Jockozoon Jonk kan verwachtingen niet waarmaken

Ramos: ruimgebouwde dieren met sterk opgehangen uiers

Magere dochtergroepenshow op Europees kampioenschap

Aarzelende start Jonk